

Sygn. akt V GC 131/14 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata DOWHANYCZ - TUROŃ
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marzenna Ornaf

po rozpoznaniu w dniu 03 lipca 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Usługowego (...) Spółka z o.o. w B.**

przeciwko **(...) Spółka z o.o. w G.**

o zapłatę 2 130,98 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 20.12.2013r. sygn. akt V GNc upr 2243/13, który utracił moc w całości

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.097,78 zł (jeden tysiąc dziewięćdziesiąt siedem złotych i siedemdziesiąt osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty

- 1.097,78 zł od dnia 10.09.2013r. do dnia zapłaty,

- 1.033,20 zł od dnia 08.09.2013r. do dnia 11.02.2014 r.

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 717,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

III. umarza postępowanie w zakresie kwoty 1.033,20 zł.

Sygn. akt V GC upr 131/14

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe (...) sp. z o.o. w B. w pozwie skierowanym przeciwko **(...) sp. z o.o. w G.** wniósł o zasądzenie kwoty 2130,98 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 1033,20 zł od dnia 08.09.2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 1097,78 zł od dnia 10.09.2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania wg norm przepisanych i kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że strony łączyła umowa sprzętowa dotycząca wynajęcia koparko-ładowarki. Powód wykonał usługę i wystawił faktury VAT, zaś strona pozwana nie uregulowała płatności. Powód wzywał pozwaną do zapłaty, jednakże bezskutecznie.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy w sprawie V GNc upr 2243/13 dnia 20.12.2013 r. wydał **nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym** zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana w **sprzeciwie** od w/w nakazu zapłaty (k.31) zaskarżyła go w całości oraz podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu w Jeleniej Górze.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana wskazała, że powód nie udowodnił zasadności swojego roszczenia, ani faktycznego wykonania wskazanych na fakturach objętych pozwem usług.

Podczas rozprawy dnia 03.07.2014 r. (k.83v) **powód cofnął pozew** w zakresie kwoty 1.033,20 zł ze zrzeczeniem się roszczenia albowiem strona pozwana w tej wysokości uregulowała swoje zobowiązanie w toku procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami.

(odpis KRS k.6-12,36-39,78-81)

Strony prowadziły współpracę w zakresie świadczenia usług sprzętem budowlanym tj. koparko-ładowarką. Zamówienia były składane w formie e-maili lub ustnie.

W toku kooperacji, po pisemnym zamówieniu zawarły umowy na podstawie których powód udostępnił pozwanej w dniu 31.08.2013 r. koparko - ładowarkę z operatorem na 8 godzin za cenę 105zł/h netto oraz dnia 01.09.2013 r. na 8,5 godzin za taką samą cenę.

W umówionym czasie powód umowy wykonał. Daty i godziny pracy sprzętu zostały opisane w kartach drogowych podpisanych przez operatora koparko - ładowarki oraz ze strony pozwanej przez starszego toromistrza A. T..

Na tej podstawie w dniach 31.08.2013 r. i 02.09.2014 r. powód wystawił faktury VAT odpowiednio na kwoty 1.033,20 zł i 1.097,78 zł z terminami płatności 07 i 09.09.2013 r., a następnie przesłał je stronie pozwanej.

Strona pozwana po otrzymaniu tychże faktur VAT nie wносиła żadnych uwag co do ich prawidłowości i zasadności wystawienia i po monitach telefonicznych o zapłatę kwot na nich wskazanych zapewniała powoda, iż zostaną one zapłacone.

Pisemne wezwania do zapłaty okazały się bezskuteczne.

Dnia 11.02.2014 r. strona pozwana uregulowała na rzecz powoda należność w kwocie 1.033,20 zł.

Pozwana e-mailem z dnia 20.02.2014 r. wystosowała do powoda pismo z propozycją ugodowego zakończenia sporu.

(faktury VAT k. 13-14, wezwania do zapłaty k.15-18, korespondencja e-mailowa k.48, karty drogowe k.49-52, zamówienie k.53, potwierdzenie przelewu k.82, zeznania świadka A. S. k.83v-84, przesłuchanie powoda k.84)

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód dowiódł w niniejszym postępowaniu za pomocą dowodów z dokumentów, zeznań świadka i przesłuchania powoda zasadność swojego roszczenia co do samej zasady i żądanej kwoty. Wypełnił zatem w tym zakresie nałożony nań dyspozycją art. 6 k.c. obowiązek dowodowy. Zgodnie bowiem z tym przepisem ciężar udowodnienia

faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Dowody z dokumentów zaoficerowane przez powoda były spójne, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności. Ich treść odpowiadała zatem prawdzie. Korelowała z nimi treść przesłuchania powoda i zeznań świadka. Sąd dowodom tym przydał zatem walor wiarygodności.

Zgodnie z treścią art. 354 § 1 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Natomiast jak stanowi § 2 tegoż przepisu w taki sam sposób powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania wierzyciel. Z powyższego wynika, że dłużnik powinien wykonać zobowiązanie przede wszystkim zgodnie z treścią tegoż zobowiązania.

W niniejszej sprawie strony w zakresie działalności swoich przedsiębiorstw zawarły ze sobą umowy o świadczenie usług. Powód oczekując w zamian zapłaty stosownego wynagrodzenia w umówionej kwocie 105 zł za godzinę netto wykonywał te umowy.

Sąd miał na uwadze, że strona pozwana przeczyła zasadności powództwa wnosząc o jego oddalenie. Z twierdzeniami tymi nie sposób się zgodzić, albowiem przeczy im zaistniały w niniejszej sprawie stan faktyczny.

Zważyć bowiem trzeba, że pozwana przed procesem nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń powodowi co do wykonanych przez niego usług. Wykonano je niewątpliwie w sposób zgody z umową stron. Zasady obrotu gospodarczego jednoznacznie wskazują, że gdyby powód wykonywał umowę niezgodnie z ustaleniami stron lub nieprawidłowo wystawił sporne faktury VAT to pozwana interweniowałaby w celu wyjaśnienia sytuacji. Przedstawiłaby również wnioski dowodowe z dokumentów w tym zakresie. Tymczasem strona pozwana nie wykazała żadnej inicjatywy dowodowej na okoliczność aby prawidłowość wykonywanych usług kwestionowała. Co więcej, również po otrzymaniu od powoda spornych faktur VAT strona pozwana nie negowała zasadności ich wystawienia, ani wysokości objętego nimi wynagrodzenia. Zważyć również trzeba, że pozwana przed złożeniem sprzeciwu od nakazu zapłaty nie odpowiedziała na skierowane doń wezwanie do zapłaty, zaś na monity telefoniczne odpowiadała zapewnieniami o chęci uregulowania wszystkich zaległości. Gdyby więc rzeczywiście stron żadne umowy stron nie łączyły to z pewnością takowych zapewnień by nie składała.

Sąd miał przy tym na uwadze, że strona pozwana dokonując częściowej spłaty swojego zobowiązania wobec powoda tj. kwoty 1.033,20 dokonała uznania tegoż roszczenia. Strona pozwana wyraźnie bowiem w tytule przelewu na w/w kwotę wskazała „(...)”. Nadto wskazać w tym miejscu należy, że powszechnie przyjmuje się zarówno w judykaturze jak i doktrynie, że uznanie długu może nastąpić albo poprzez uznanie właściwe (np. złożenie oświadczenia woli wyrażające wprost uznanie ściśle określonego długu) albo poprzez uznanie niewłaściwe tj. takie zachowanie dłużnika, które pozwala na przyjęcie, że potwierdza on istnienie określonego zadłużenia wobec wierzyciela. Zdaniem Sądu e-mailowa propozycja ugodowego zakończenia sporu stron z dnia 20.02.2014 r. w pozostałym zakresie (tj. poza zapłaconą kwotą 1033,20 zł) wskazuje na okoliczność tzw. niewłaściwego uznania roszczenia.

Reasumując, zdaniem Sądu strony łączyły umowy o świadczenie usług, które w sposób należyty zostały wykonane przez powoda. Stąd wymieniony zasadnie wystawił sporne faktury VAT. Skoro zaś pozwana uregulowała swoje zobowiązanie tylko w zakresie jednej z nich, to zasadnym było żądanie zapłaty tytułem drugiej faktury. Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Sąd zasądził odsetki ustawowe zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. Przewidziany przez strony w spornych fakturach VAT termin zapłaty wskazywał, iż dniami wymagalności były : - 10.09.2013 r. w zakresie kwoty 1.097,78 zł,

- 08.09.2013 r. w zakresie kwoty 1.033,20 zł - która została zapłacona przez stronę pozwaną dnia 11.02.2014 r.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. albowiem powód wygrał sprawę w całości. Dodać przy tym trzeba, że spłata zobowiązania przez stronę pozwaną w toku postępowania również oznacza, że w tym zakresie sprawę przegrała. Wysokość zasądzonych kosztów opiewała na łączną kwotę 717 zł

albowiem powód uścił inicjując niniejsze postępowanie opłatę od pozwu w kwocie 100,00 zł, natomiast na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) koszty te wynosiły 2.400,00 zł, zaś opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na 17 zł.

Sąd podczas rozprawy dnia 03.07.2014 r. postanowił :

- oddalić wniosek o przekazanie do rozpoznania sprawy do Sądu miejscowo właściwego właściwości ogólnej albowiem stanowisko powoda w zakresie właściwości przemiennej z pisma z dnia 14.04.2014 r.(k.45) było w ocenie Sądu słuszne (art.34 k.p.c.),

- pominąć dowód z przesłuchania strony pozwanej wobec jej niestawiennictwa albowiem wezwana była prawidłowo (o czym świadczy potwierdzenie odbioru k.68) na rozprawę pod takim rygorem a nie usprawiedliwiła skutecznie swojej nieobecności,

- oddalić wnioski o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadka P. W. i z opinii biegłego z zakresu grafologii albowiem na tym etapie postępowania wszystkie okoliczności sporne i istotne dla rozstrzygnięcia zostały już wyjaśnione przez Sąd a powoływanie tych wniosków dowodowych zmierzało jedynie do zwłoki w postępowaniu (art. 217 § 2 k.p.c.),

Sąd w punkcie III wyroku umorzył postępowanie co do kwoty 1.033,20 zł albowiem w tym zakresie powód skutecznie cofnął pozew (art.355 § 1 k.p.c.).